

Knjiga proroka Daniela - sto osamdeset i sedam

Lavlje otkrivenje: od Panija do konačnog pečaćenja

Jeff Pippenger

2024-04-17

Kada Isus otpećakuje proročku istinu, On je prikazan kao Lav iz plemena Judina, a u Cezareji Filipovoj Lav iz plemena Judina počeo je otpećaćivati „da mu valja poći u Jeruzalem, i mnogo pretrpjeti od starješina i glavara svećeničkih i pismoznanaca, i biti ubijen, i treći dan uskrsnuti”. Te su istine u skladu s porukom koju je otpećatio na početku vremena pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, a potom ponovno na samome kraju toga istog razdoblja. Te su istine u skladu s porukom prikazanom u recima trinaest do petnaest jedanaestoga poglavlja Daniela.

Kad On otvori tu istinu onim sto četrdeset i četiri tisuće, čini to putem metodologije redak na redak, jer se ondje nalaze „ključevi” kraljevstva Božjega. Te istine moraju biti pojedene, jer one su ključevi kraljevstva Božjega, a kraljevstvo Božje treba biti unutar Njegova naroda.

A kad ga farizeji upitaše kada će doći kraljevstvo Božje, odgovori im i reče: Kraljevstvo Božje ne dolazi tako da se može opaziti; niti će se reći: Evo ga ovdje! ili: Eno ga ondje! jer, gle, kraljevstvo je Božje u vama. Luka 17,20.21.

I đavli vjeruju, i dršću; jer nije dovoljno jednostavno vjerovati „istini“. Ona mora postati dio tebe kao što je to tjelesna hrana koja se jede. U povijesti stihova trinaest do petnaest Lav iz plemena Judina otpećakuje istine povezane sa skorašnjim dolaskom nedjeljnog zakona, i te istine utiskuju pečat na čela mudrih djevica unaprijed, prije nadolazeće krize. Lav iz plemena Judina vrlo je dobro znao svjedočanstvo šesnaestog poglavlja Evanđelja po Mateju, i Njegov posjet Cezareji Filipovoj bio je usklađen s Danielovim svjedočanstvom o Paniju, i On je znao da je sjena križa pod kojom su On i Njegov učenik stajali u Cezareji Filipovoj predstavljala sjenu nadolazećeg nedjeljnog zakona u povijesti Njegova naroda posljednjih dana.

Od tada Isus počeo pokazivati svojim učenicima kako mora poći u Jeruzalem, i mnogo pretrpjeti od starješina, glavara svećeničkih i književnika, i biti ubijen, i treći dan uskrsnuti. Tada ga Petar uze na stranu i počeo ga koriti govoreći: Bože sačuvaj, Gospodine! To se tebi nipošto neće dogoditi. A on se okrenu i reče Petru: Odlazi od mene, Sotono! Ti si mi sablazan, jer ne misliš na ono što je Božje, nego na ono što je ljudsko. Tada Isus reče svojim učenicima: Hoće li tko ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe, i uzme svoj križ, i slijedi me. Jer tko hoće spasiti svoj život, izgubit će ga; a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga. Jer kakva je korist čovjeku ako sav svijet zadobije, a dušu svoju izgubi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu? Jer Sin će Čovječji doći u slavi Oca svojega sa svojim anđelima, i tada će uzvratiti svakomu po njegovim djelima. Zaista, kažem vam: ima nekih među ovima što ovdje stoje koji neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi u svome kraljevstvu. Matej 16,21–28.

Prvo, i stoga, na temelju pravila prvoga spomena, najvažnije što je Isus rekao svojim učenicima o stradanjima križa jest da će trebati uzeti svoj vlastiti križ ako odluče poći za Njim. Sestra White jasno izjavljuje da je križ ujedno i jaram. Jaram i križ simboli su čovjekove osobne volje, i sve ovisi o ispravnom vršenju volje. Sila koja podupire Božji hram jest Janje koje bijaše zaklano i obješeno na „stup“. Zaklano Janje predstavlja raspeće niže tjelesne naravi, a „stup“ na koji je mrtvo tijelo obješeno jest volja. Krist je pružio svoj primjer kako nadvladati tako što je svoju volju uvijek držao u podložnosti volji svoga Oca, i izvršivši to djelo, sjeo je na prijestolje sa svojim Ocem. Simbol nadvladavanja jest zaklano Janje obješeno na stup. Sve su te istine izravno povezane s onima koji su predstavljeni kao Petar.

Filadelfiji, koju predstavlja šator u Exeteru, izjavljuje se:

Onoga koji pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga svojega, i više neće izići van; i napisat ću na njemu ime Boga svojega i ime grada Boga svojega, novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od Boga mojega; i napisat ću na njemu svoje novo ime. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Otkrivenje 3:12, 13.

Onaj koji pobijedi kao što je Krist pobijedio primit će novo ime, kao što ga je primio Šimun Barjona, i postat će stup u Božjem hramu, kao što je Krist Janje zaklano i obješeno na stup u Božjem hramu. Kad pobijede kao što je Krist pobijedio, i oni će sjesti na prijestolje na nebeskim mjestima, kao što je i Krist.

Laodiceji, koju predstavlja šator u Watertownu, kaže se:

Evo, stojim na vratima i kucam: ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom. Onomu koji pobijedi dat ću da sjedne sa mnom na mojem prijestolju, kao što i ja pobijedih te sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Otkrivenje 3:20–22.

Prva istina koju je Isus rekao učenicima dok im je počeo otkrivati stradanja križa bila je istina da ljudi moraju pobijediti upravo onako kako je On dao primjer pobjede. Ljudi moraju razapeti tijelo sa strastima i požudama. Kada se to učini, bit će posjednuti na nebeskim mjestima.

I kad bijasmo mrtvi u grijesima, oživi nas zajedno s Kristom — milošću ste spašeni — te nas zajedno s njim uskrisi i zajedno posadi na nebesima u Kristu Isusu. Efežanima 2,5.6.

Nakon što je iznio istinu o raspeću, u smislu osobne odgovornosti, Lav iz plemena Judina dodao je još jednu istinu koja se odnosi na posljednje dane.

Ta kakva je korist čovjeku ako sav svijet zadobije, a svojoj duši naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu? Jer Sin Čovječji doći će u slavi Oca svojega sa svojim anđelima; i tada će naplatiti svakomu po djelima njegovim. Zaista, kažem vam, ima nekih među ovima što ovdje stoje koji neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi u svome kraljevstvu. Matej 16,26–28.

Kada Lav iz plemena Judina otpečati poruku Ponoćnoga poklika u završnom razdoblju pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, bit će nekih koji neće umrijeti. Tada se posebno obratio sto četrdeset i

četiri tisuće, svome narodu posljednjih dana koji ne okusuje smrti. Stoga je, šest dana nakon svojega posjeta Cezareji Filipovoj, Lav iz plemena Judina otpečatio istinu koja je trebala ojačati Njegove učenike za nadolazeću krizu križa, ali je još važnije govorila o uskoro dolazećem zakonu o nedjelji.

I nakon šest dana Isus uze Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede nasamo na visoku goru. I preobrazi se pred njima: lice mu zasja kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija razgovarajući s njime. A Petar progovori i reče Isusu: Gospodine, dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš, načinimo ovdje tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju i jednu Iliji. Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni; i gle, glas iz oblaka reče: Ovo je Sin moj ljubljani, koji je po mojoj volji; njega slušajte. Kad to učenici čuše, padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše. A Isus pristupi, dotače ih i reče: Ustanite i ne bojte se. I podigavši oči svoje, nikoga ne vidješe osim Isusa sama. A kad su silazili s gore, zapovjedi im Isus govoreći: Nikomu ne kazujte o viđenju dok Sin Čovječji ne ustane od mrtvih. I upitaše ga njegovi učenici govoreći: Zašto onda pismoznanci kažu da Ilija mora najprije doći? A Isus im odgovori i reče: Ilija će doista najprije doći i obnoviti sve. Ali vam kažem: Ilija je već došao, i oni ga ne prepoznaše, nego učiniše s njim što god htjedoše. Tako će i Sin Čovječji od njih trpjeti. Tada učenici razumješe da im je govorio o Ivanu Krstitelju. Matej 17:1–13.

U tom odlomku Lav iz plemena Judina otpećuje istine koje pečate sto četrdeset i četiri tisuće neposredno prije završetka vremena milosti, jer je „vrijeme blizu“. Najprije je prepoznao patnju križa i prikazao to iskustvo kao odlučujuću razliku između jedne skupine koja bi odbila izvršiti svoju volju u razapinjanju tijela i skupine koja bi slijedila Kristov primjer. Zatim im je predočio da oni predstavljaju posljednji naraštaj povijesti Zemlje, kada će postojati ljudi koji će živjeti od vremena otpećaćenja koje se zbilo 11. rujna 2001. pa sve do Njegova povratka.

Tada je iznio viđenje svojega proslavljenoga bića, a s Njim bijahu Mojsije i Ilija. Zapećaćena poruka koja je otpećaćena jest Otkrivenje Isusa Krista, koje je povezano s Mojsijem i Ilijom, i ta se poruka počela otpećaćivati u srpnju 2023., kada su dva svjedoka iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, koji su Mojsije i Ilija, bili uspostavljeni, red po red, kao simboli koji su predstavljali pećaćenje sto četrdeset i četiri tisuće. Kad su trojica učenika vidjela viđenje i čula Božji glas, „padoše ničice i silno se prestrašiše. I pristupi Isus, dotače ih i reče: Ustanite i ne bojte se.“

Viđenje koje su vidjela trojica učenika predstavlja viđenje Kristove slave u posljednjim danima, te je stoga isto ono viđenje koje je Daniel vidio u desetom poglavlju.

I ja, Daniel, sam vidio viđenje; ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe viđenja, ali ih obuze velik strah, te pobjegoše da se sakriju. Tako ostadoh ja sam te vidjeh to veliko viđenje, i ne osta u meni snage; lice mi se izobličilo do raspadljivosti, i ne zadržah snage. Ipak čuh glas njegovih riječi; i kad začuh glas njegovih riječi, padoh u dubok san ničice, licem prema zemlji. I gle, ruka me dotače te me podiže na koljena i na dlanove mojih ruku. I reče mi: Daniele, mili čovče, razumij riječi koje ti govorim i stani uspravno, jer sam sada k tebi poslan. I kad mi izgovori tu riječ, ustadoh drščući. Tada mi reče: Ne boj se, Daniele, jer od prvoga dana kad si upravio svoje srce da razumiješ i da se poniziš pred svojim Bogom, riječi su tvoje bile uslišane,

i ja dođoh zbog tvojih riječi. Daniel 10:7–12.

Viđenje preobraženja u sedamnaestom poglavlju Evanđelja po Mateju jest zrcalno viđenje desetoga poglavlja Danijelove knjige, koje se zbiva kada uskrsnu mrtve suhe kosti iz Ezekiela. To viđenje i s njime povezana poruka očituju dvije skupine štovatelja, jednu u šatoru u Exeteru, a drugu u šatoru u Watertownu, koji je Jeremijin zbor podrugljivaca i Ivanova sinagoga Sotonina. Kao što je bio slučaj s učincima viđenja u Danielovu svjedočanstvu, tako i ovdje: „kad to učenici čuše, padoše ničice i veoma se prestrašiše. A Isus pristupi, dotače ih se i reče: Ustanite i ne bojte se.” Viđenje je u oba slučaja bilo i čujno i vidljivo, i u oba je primjera proizvelo strah. U oba je svjedočanstva bio potreban „dodir” da bi se primila snaga.

Viđenje preobraženja bilo je dokaz, među ostalim, da Riječ Božja nikada ne zatajuje, jer je u šesnaestom poglavlju Mateja, u posljednjem retku, Isus rekao: „Ima nekih među onima koji ovdje stoje koji neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega kako dolazi u svom kraljevstvu.” Preobraženje je bilo prikaz dolaska „Sina Čovječjega” u Njegovu kraljevstvu.

„Mojsije je na gori preobraženja bio svjedok Kristove pobjede nad grijehom i smrću. On je predstavljao one koji će izaći iz groba o uskrsnuću pravednih. Ilija, koji je bio uznesen na Nebo a da nije vidio smrti, predstavljao je one koji će živjeti na zemlji o Kristovu drugom dolasku i koji će biti ‘promijenjeni, u trenutku, u tren oka, na posljednju trublju;’ kada ‘ovo raspadljivo mora obući neraspadljivost,’ i ‘ovo smrtno mora obući besmrtnost.’ 1. Korinćanima 15,51–53. Isus je bio odjeven u svjetlost Neba, kao što će se pojaviti kada dođe ‘drugi put bez grijeha na spasenje.’ Jer On će doći ‘u slavi Oca svojega sa svetim anđelima.’ Hebrejima 9,28; Marko 8,38. Spasiteljevo obećanje učenicima sada se ispunilo. Na gori je buduće kraljevstvo slave bilo prikazano u umanjenom obliku,—Krist Kralj, Mojsije kao predstavnik uskrslih svetih i Ilija kao predstavnik uznesenih.” Čežnja vjekova, 421.

Istina o pečaćenju uključuje prepoznavanje da sto četrdeset i četiri tisuće predstavljaju one iz sedmoga poglavlja Otkrivenja koji ne umiru i koje predstavlja Ilija, te da veliko mnoštvo u sedmome poglavlju Otkrivenja predstavljaju oni koje predstavlja Mojsije, koji umiru. Jedna je skupina pozvana pri prvome glasu osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, a druga je skupina pozvana pri drugome glasu osamnaestoga poglavlja Otkrivenja.

Nakon dodira, Isus je učenicima dao daljnju uputu kad je rekao: „Ne kazujte nikomu o viđenju dok Sin Čovječji ne uskrsne od mrtvih.” Viđenje preobraženja, koje je viđenje ogledala, i Izaijino viđenje u šestome poglavlju, i Pavlovo viđenje dok je bio na trećem nebu, i Ezekiellovo viđenje kotača unutar kotača bilo je zapečaćeno od Lava iz plemena Judina, sve do nakon Kristova uskrsnuća.

Kristovo uskrsnuće predstavlja uskrsnuće dvaju svjedoka koji su bili s Kristom u samome tom viđenju, i oni su trebali uskrsnuti u srpnju 2023. U tom bi trenutku poruka zapečaćenja bila otpečaćena dvojici svjedoka iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja i dvjema skupinama vjernih te bi bila stavljena u kontekst viđenja zrcala Kristove slave na svršetku svijeta.

Poruka o pečaćenju također će biti smještena u kontekst prva tri retka prvoga poglavlja Otkrivenja, gdje je lanac komunikacije, koji predstavlja sjedinjenje božanstva s čovječtvom, izložen u

postupnom procesu kako se poruka o pečaćenju predstavlja onima koji su kandidati da budu među sto četrdeset i četiri tisuće.

Postupan proces tekao je od Oca, k Sinu, k anđelu Gabrijelu, k Ivanu, k crkvama. Od božanskoga Oca, k božanskome i ljudskome Sinu, k nepalome stvorenju (Gabrijelu), k palome stvorenju (Ivanu), k crkvama koje su u Aziji (svijetu). Tih se pet koraka izričito prepoznaje već pri samom prvom spomenu Otkrivenja Isusa Krista, a zaniijekati ijedan korak znači zaniijekati ih sve.

U skladu s tom objavom učenici su tada upitali Isusa: „Zašto onda pismoznanci kažu da Ilija najprije mora doći?“ A Isus im odgovori i reče: „Ilija doista najprije dolazi i obnovit će sve. Ali kažem vam da je Ilija već došao, i oni ga nisu prepoznali, nego su s njim učinili što god su htjeli. Tako će i Sin Čovječji od njih trpjeti.“ Tada su učenici razumjeli da im je govorio o Ivanu Krstitelju.

Proročka uloga Ivana Krstitelja i Ivana Otkrivača sastavni je dio poruke pečaćenja, a oni u šatoru u Watertownu koji su odlučili zanemariti poruku Samuela Snowa predstavljaju one koji nisu voljni priznati da Gospodin izabire ljude koje sam želi izabrati. Glas koji je bio izabran 1989. godine, koji je prvi put objavio svoju poruku dvjesto dvadeset godina nakon 1776., 1996. godine, koji je bio stražar što je prepoznao da je treći jao stigao 11. rujna 2001., koji je iznio grešnu poruku od 18. srpnja 2020., dio je poruke pečaćenja, a njegova je uloga predstavljena Ivanom Krstiteljem.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Vidjela sam skupinu koja je stajala dobro zaštićena i postojana, ne dajući nikakvo uporište onima koji bi htjeli uzdrmati utvrđenu vjeru tijela. Bog ih je promatrao s odobravanjem. Bilo mi je pokazano troje koraka — poruke prvoga, drugoga i trećega anđela. Anđeo koji me pratio reče: ‘Jao onome tko bi pomaknuo i jedan kamen ili dirnuo i jednu iglu u ovim porukama. Pravo razumijevanje ovih poruka od životne je važnosti. Sudbina duša ovisi o načinu na koji su primljene.’ Ponovno sam bila provedena kroz ove poruke te sam vidjela kako je skupo Božji narod stekao svoje iskustvo. Zadobiveno je kroz mnoge patnje i teške sukobe. Bog ih je vodio korak po korak, sve dok ih nije postavio na čvrstu, nepomičnu platformu. Vidjela sam pojedince kako prilaze platformi i ispituju njezin temelj. Neki su s radošću odmah stupili na nju. Drugi su počeli nalaziti mane temelju. Željeli su da se učine poboljšanja, pa bi tada platforma bila savršenija, a narod mnogo sretniji. Neki su sišli s platforme da bi je ispitali i izjavili da je pogrešno postavljena. Ali vidjela sam da je gotovo sav narod čvrsto stajao na platformi i poticao one koji su sišli da prestanu sa svojim pritužbama; jer Bog je bio Glavni Graditelj, a oni su se borili protiv Njega. Prisjećali su se čudesnoga Božjeg djela koje ih je dovelo do čvrste platforme te su, sjedinjeni, podigli svoje oči k nebu i snažnim glasom proslavili Boga. To je djelovalo na neke od onih koji su prigovarali i napustili platformu, te su oni, ponizna pogleda, ponovno stupili na nju.“

„Bilo mi je ukazano natrag na navješćivanje prvoga Kristova dolaska. Ivan je bio poslan u duhu i sili Ilijinoj da pripravi put Isusu. Oni koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu imali koristi od Isusova nauka. Njihovo protivljenje poruci koja je naviještala Njegov dolazak dovelo ih je u položaj u kojemu nisu mogli spremno primiti ni najsnažnije dokaze da je On Mesija. Sotona je vodio one koji su odbacili Ivanovu poruku da odu još dalje, te da odbace i

razapnu Krista. Čineći to, doveli su sebe u stanje u kojemu nisu mogli primiti blagoslov na dan Pedesetnice, koji bi ih bio poučio putu u nebesko Svetište. Razdiranje hramske zavjese pokazalo je da židovske žrtve i uredbe više neće biti prihvaćane. Velika Žrtva bila je prinesena i bila je prihvaćena, a Duh Sveti koji je sišao na dan Pedesetnice prenio je misli učenika sa zemaljskoga svetišta na nebesko, kamo je Isus ušao svojom vlastitom krvlju, da na svoje učenike izlije dobrobiti svoga pomirenja. Ali Židovi su ostali u potpunoj tami. Izgubili su svu svjetlost koju su mogli imati o planu spasenja, i još su se uzdali u svoje beskorisne žrtve i prinose. Nebesko Svetište zauzelo je mjesto zemaljskoga, a oni ipak nisu imali nikakva znanja o toj promjeni. Stoga nisu mogli imati koristi od Kristove posredničke službe u Svetome mjestu.“

„Mnogi s užasom promatraju postupak Židova u odbacivanju i razapinjanju Krista; i dok čitaju povijest Njegova sramotnog zlostavljanja, misle da Ga ljube i da Ga ne bi zatajili kao Petar niti bi Ga razapeli kao Židovi. Ali Bog, koji čita srca svih, stavio je na kušnju onu ljubav prema Isusu za koju su tvrdili da je osjećaju. Cijelo je nebo s najdubljim zanimanjem promatralo kako je prihvaćena poruka prvoga anđela. Ali mnogi koji su tvrdili da ljube Isusa i koji su lili suze dok su čitali izvještaj o križu, izrugivali su se radosnoj vijesti o Njegovu dolasku. Umjesto da poruku prime s radošću, proglasili su je zabludom. Mrzili su one koji su ljubili Njegovo pojavljivanje i isključili ih iz crkava. Oni koji su odbacili prvu poruku nisu mogli imati koristi od druge; niti su imali koristi od ponoćnog pokliča, koji ih je trebao pripremiti da vjerom uđu s Isusom u Svetinju nad svetinjama nebeskoga Svetišta. A odbacivanjem dviju prethodnih poruka toliko su pomračili svoj razum da ne mogu vidjeti nikakvu svjetlost u poruci trećega anđela, koja pokazuje put u Svetinju nad svetinjama. Vidjela sam da su, kao što su Židovi razapeli Isusa, tako i nazivne crkve razapele te poruke, te stoga ne poznaju put u Svetinju nad svetinjama i ne mogu imati koristi od Isusova posredovanja ondje. Poput Židova, koji su prinose svoje beskorisne žrtve, oni uznose svoje beskorisne molitve odjeljku koji je Isus napustio; a Sotona, zadovoljan tom obmanom, poprima religiozan karakter i usmjerava umove tih tobožnjih kršćana k sebi, djelujući svojom silom, svojim znakovima i lažnim čudesima, kako bi ih učvrstio u svojoj zamci. Neke obmanjuje na jedan način, a neke na drugi. Pripremio je različite zablude da djeluju na različite umove. Neki s užasom gledaju na jednu obmanu, dok drugu spremno prihvaćaju. Sotona neke obmanjuje spiritizmom. On također dolazi kao anđeo svjetla i širi svoj utjecaj po zemlji posredstvom lažnih reformacija. Crkve se uznose i smatraju da Bog za njih čudesno djeluje, premda je to djelo drugoga duha. Uzbuđenje će se stišati i ostaviti svijet i crkvu u gorem stanju nego prije.“

„Vidjela sam da Bog ima iskrenu djecu među nazviadventistima i palim crkvama, te će prije nego što se izliju zla ministri i narod biti pozvani iz tih crkava i radosno će primiti istinu. Sotona to zna; i prije nego što bude objavljen glasni poklič trećega anđela, on podiže uzbuđenje u tim vjerskim tijelima, kako bi oni koji su odbacili istinu mogli misliti da je Bog s njima. Nada se prevariti iskrene i navesti ih da pomisle kako Bog još uvijek djeluje za crkve. Ali svjetlo će zasjati, i svi koji su iskreni napustit će pale crkve i stati uz Ostatak.” Early Writings, 258–261.